

عنوان مقاله:

بررسی الگوی های سنتی بافت شهر تهران در جهت باززنده سازی و ارتقاء کیفیت بافت های با ارزش تاریخی (نمونه موردی منطقه عودلاجان)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی پایدار - دبی و مصدر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

راحین بهرامی - کارشناسی ارشد معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

فریبرز دولت آبادی - استادیار معماری، گروه معماری، دانشکده هنر و معماری، واحد تهران غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

معماری و شهرسازی ایرانی اسلامی برگرفته از مفاهیم عمیقی است که در پی ایجاد آرامش فردی و اجتماعی از دل عقاید و اصول انسانی ایجاد شده اند. امروزه با رشد توسعه شهرنشینی با ساختاری متفاوت از سیستم شهرسازی گذشته رو به رو هستیم. ساختاری که بدون توجه به ارزش و اهمیت مفاهیم گذشته در حال گسترش است و تأثیرات آن را می توان در آشفتگی های زندگی روزمره ی شهروندی امروز به خوبی مشاهده نمود. در آموزه های اسلامی حفظ و توجه به حریم از جمله مواردی است که به آن تاکید ویژه ای شده است. در واقع الگوی شهری و شهرسازی تشکیل ساختاری است که بتواند حریم را در دو جنبه ی کالبدی و معنایی حفظ نماید. در این مقاله تلاش شده است تا با بررسی الگوی های شکل گیری شهر های ایرانی-اسلامی به عنوان یکی از اصلی ترین ارکان سازنده ی شهرهای اسلامی گامی در راستای جهت دهی به ساختار های امروزی و بازگردانی مجدد این الگوها به سیمای شهری برداشته شود. بر این اساس به بررسی الگوهای ساختاری در محله ی سنتی عودلاجان تهران پرداخته ایم و شاخص های موثر بر این مورد را شناسایی نموده با استفاده از نرم افزار Spss وزن دهی کرده ایم. نهایتاً با توجه به عناصر شناسایی شده و میزان قوت و ضعف عوامل به ارایه ی راهکارهایی جهت استفاده از این الگوها در باززنده سازی و ارتقاء این محله ی سنتی در سیما و منظر شهری می پردازیم.

کلمات کلیدی:

باززنده سازی، محلات سنتی، بافت های با ارزش، محله عودلاجان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/744478>

